

<https://doi.org/10.3176/biol.1984.3.02>

УДК 502.6:62+622.85.2

Arno PIHLAK, Ello MAREMÄE,
Valentina PIKKOV, Endel LIPPMAA

MAARDU FOSFORIIDIKARJÄÄRI PUISTANGUTE SAASTAV MÖJU VEELE

Maardu fosforiidikarjääri kaevandatud ala suurus ulatub 812 hektarini. Sellest 60,2 ha asub eraldi, lõuna pool Leningradi maanteed (IV jaoskond). Valdag enamik kaevandatud alast on tasandatud ja suurelt osalt metsastatud.

Fosforiiti katvate kivimite paksus on Maardus 10—16 m. Karjäärisestesse puistangusse minev kobestatud aheraine (kobestuskoefitsient 1,5) sisaldb 28—37% lubjakivi, 25—38% diktüoneemakilta (edaspidi nimetatud *kilt*), 13—16% glaukonitiiliivakivi ja 18—25% kvartsliiva.

Kobestatud kivimite porsumine ja leostumine hüpergeensetes tingimustes on loomulik nähtus, kuid karjääri puistangus, kuhu iga aasta kuhjatakse miljoneid kuupmeetreid peenestatud kivimeid, on nende protsesside mastaabid looduses toimuvatest mõõtmatlut suuremad ja võivad seetõttu anda soovimatuid tagajärgi. Sellest seisukohast on Maardu karjääri puistangus keskkonna kõige ohustavamaks komponendiks kilt, mis moodustab suure osa puistangumaterjalist ja sisaldb 12—15% orgaanikat, 3% väälvit ning terve rea raskeid ja haruldasi metalle. Tema kütteväärus ulatub kuni 1500—1600 kcal/kg (Kivimägi, 1974). Koos kil-daga sattub puistangusse ka vahetult tema all lasuv 5—10 cm paksune püritiseerunud liivakivi kiht, mis sisaldb FeS₂ üle 50% (Kivimägi, 1974). Kilt oksüdeerub õhu käes energiliselt ja see põhjustab isekuumenemis- ja isesüttimiskollete tekkimist puistangus.

Temperatuuri tõistes kilt poolkoksislub looduslikult, eritades gaasi, õli ja vett, mis saastavad nii pinnavett, pinnast kui ka õhku. Sellest tekivad ka puistangu pinnale suuremad või väiksemad õlist ja tõrvast läbiimbunud laigud, sulfaadikoorikud ja eheda väävli kristallid (Veski, 1981; Вески, Сидорова, 1981). Utteõlide eritus puistangus sõltub kerogenisisaldusest kivimite lähtesegus ja mineraalaine koostisest viimases (Высоцкая, Уров, 1983). Kilda utmisprotsessis tekivad ka kantserogeense toimega polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud (Уров, Высоцкая, 1981). Isesüttimiskollete kohal võib temperatuur puistangu pinnal ulatuda kuni 500 °C, mõningail andmeil aga ka 800 °C (Певзнер, Наймов jt., 1982).

Kõrgenenud temperatuur ja kilda termilise lagunemise produktid töhustavad ainete leostumist nii kildast endast kui teistest puistangus olevatest kivimitest.

Vee aurumisel puistangu pinnale sadestunud sulfaadikooriku koostis annab ettekujutuse puistangus tsirkuleerivates vetes lahustunud mineraalainest. Viimane sisaldas protsentuaalselt: S — 20,34, MgO — 11,79, CaO — 8,01, SiO₂ — 5,06, Fe₂O₃ — 3,26, Al₂O₃ — 0,69, K₂O — 0,4, FeO — 0,25 ja P₂O₅ — 0,09. Nähtub, et kõige enam leostuvateks makroelementideks on puistangus S, Mg, Ca, Si ja Fe³⁺.

Sulfaat-, kaltsium- ja magneesiumionid koos moodustavad keskmiselt 84% karjääri heitvees lahustunud mineraalainetest (vt. tab. 1). See-

Tabel 1

SO_4^{2-} , Ca^{2+} , Mg^{2+} sisaldus ja lahustunud mineraalainete kogusisaldus (Σi)
Maardu fosforiidikarjääri heitvees (25. 11. 82—29. 09. 83)

Veeproovi võtmise koht	Prooviide arv	Sisaldus mg/l			
		SO_4^{2-}	Ca^{2+}	Mg^{2+}	Σi
Põhjatee pumbajaam	6	1364 — 1617	330,1—357,5	183,5—222,4	2095—2418
Peapumbajaam	6	1384 — 3257	275,2—416,2	127,8—617,9	2150—4951
IV jaoskonna pumbajaam	7	410,7— 879,1	138,7—251,9	57,6—107,6	847—1566

pärast on käesolevas artiklis pööratud tähelepanu ainult neile kui põhilistele keskkonna saastajatele.

Vesi tuleb karjääri ühelt poolt sademetena, teiselt poolt valgub kambrium-ordoviitsiumi, ordoviitsiumi ja kvaternaari põhjavee kompleksidest. Karjääri heitvesi suunatakse peamiselt Maardu järve ja Kroodi ojasse, mille tagajärjel need saastatakse.

Sademete hulk vaadeldaval perioodil (25. 11. 82—29. 09. 83) oli 482,4 mm. Puistanguisse imbusunud veehulka arvestades oletati, et 62,5% sademetest aurub (Õünpe, 1981). Tabelist 2 järeltub, et sademete osa väljapumbatavas vees on suurim karjääri kõige põhjapoolsemas osas — 48,3% ja väikseim IV jaoskonnas — 5,6%. Seega domineerivad karjääri veebilansis põhjaveed. Seda kinnitavad kaudselt ka karjääris esinevad ja Eesti keskmisest looduslikust (7—8 l/s·km² (Simm, 1975; Järvet, 1983)) tunduvalt suuremad vee tehisärvoolu moodulid (vt. tab. 2).

Tabel 2

Maardu karjääri veebilanss ajavahemikul 25. 11. 82—29. 09. 83

Objekt	Dreneeritava ala keskmne suurus vaadel-daval aja-vahemikul		Väljapumbatud vee hulk			Pumbajaamade osa kaevanduse vee ärvoolus %	Tehisärvoolu moodul l/s·km ²		
			Sealhulgas		Tehisärvoolu moodul l/s·km ²				
	ha	%	10^3 m^3	%					
Põhjatee pumbajaam	124,9	15,7	466,8 100,0	241,3 51,7	225,5 48,3	8,5	14,6		
Peapumbajaam	616,3	77,5	3282,0 100,0	2170,3 66,1	1112,5 33,9	59,7	19,8		
IV jaoskonna pumbajaam	54,5	6,8	1751,0 100,0	1653,5 94,4	98,4 5,6	31,8	119,9		
Kogu karjääris	795,7	100,0	5501,5 100,0	4065,1 73,9	1436,4 26,1	100,0	25,9		

Puistanguis toimuvaid porsumis- ja leostumisprotsesse ja nendest tingitud saastuse mastaaapi iseloomustavad SO_4^{2-} , Ca^{2+} ja Mg^{2+} bilansid (tab. 3). Bilansi koostamisel võeti karjääri valguva põhjavee keskmiseks sisalduseks SO_4^{2-} — 70, Ca^{2+} — 89 ja Mg^{2+} — 13 mg/l. Vaadel-

Sulfaat-, kaltsium- ja magneesiumioonide bilanss Maardu fosforiidikarjääri heitvees
(25. 11. 82—29. 09. 83)

Objekt	Pumbatud välja koos karjääri veega											
	SO ₄ ²⁻				Ca ²⁺				Mg ²⁺			
	Sealhulgas		Sealhulgas		Sealhulgas		Sealhulgas		Sealhulgas		Sealhulgas	
	Kokku	põhja-	leostunud	Kokku	põhja-	leostunud	Kokku	põhja-	leostunud			
Põhjatee pumbajaam	693,0	tulnud	16,9	676,1	tulnud	21,5	199,5	11,1	97,1	3,1	94,0	6,4
Peapumbajaam	7330,0	põhja-	151,9	7178,1	veega t	80,8	1092,5	193,2	899,3	71,9	1293,1	28,2
IV jaoskonna pumbajaam	1141,4	t	115,7	1025,7	%	359,5	147,2	212,3	17,0	135,3	21,5	113,8
K o k k u	9164,4	284,5	8879,9	100,0	1613,0	361,9	1251,1	100,0	1525,5	52,8	1472,7	100,0

daval ajavahemikul (10 kuu jooksul) on puistanguist välja leostunud ja pinnavetesesse juhitud 8879,9 t sulfaatiooni, 1251,1 t kaltsiumit ja 1472,7 t magneesiumit. Väljaleostunud ainete suurimad absoluuthulgad langevad Peapumbajaamale, mis dreneerib ka kõige suuremat osa karjäärist ja mille poolt väljapumbatud vee maht moodustas 59,7% kaevandusvee kogu ärvoolust (tab. 2 ja 3). Seejuures aga oli leostumine kõige intensiivsem karjääri IV jaoskonnas, kus ühelt puistanguhektarilt leostus kuus vette kõige rohkem sulfaat-, kaltsium- ja magneesiumioone (vt. tab. 4).

Riikliku Mäekeemia Toorainete Instituudi poolel on kavandatud uus kaevandamisi, mida praegu juurutatakse Maardu karjääri IV jaoskonnas (Грачев, Пенетух, 1983). Kilt paigutatakse eraldi puistangu põhja lubjakivitükkidest padjale ja isoleeritakse ta pealt inertsete kivimitega. Sellega loodetakse vältida kilda isekuumenemist, isesüttimist ja leostumist. Eeldatakse, et kildaalune *ca* 1 m paksune lubjakivipadi neutraliseerib sulfaaid ja parandab seega kaevandusvee kvaliteeti. Kuivõrd see uus kaevandamisi viis parandab ökoloogilisi tingimusi karjääris ja selle ümbruses, näitab tulevik. Uut kaevandamisi viisi on katsetatud veidi üle kahe aasta. Praeguseks on sel teel kaevandatud kõigest ligi 25% IV jaoskonna väljatöötatud alast ja seetõttu on tema mõju jaoskonna ökoloogilistele tingimustele veel suhteliselt väike. Kuid katseala põhjaosas on juba fikseeritud mitmeid isekuumenemisse koldeid, kus pealispinna temperatuur ulatus kohati 80—85°C. Katseala kesk- ja lõunaosas praegu olemasolevas kahes vaatluspuraugus, mis läbivad katsepuistangu kogu tema kõrguses, on ühes temperatuur 8—12 m sügavuses 20—22°C ja teises 13—16 m sügavuses 41,5°C. See näitab, et puistangud isekuumenevad suhteliselt kiiresti mitte üksnes katseala põhjaosas, kus kilt on ehk kaevandamise tehnoloogia rikkumise tõttu sattunud pinnase ligidale, vaid ka seal, kus ta on maetud sügavale puistangu põhja inertse materjali kihiga alla. Tuleb tähendada, et kilda paiknemine puistangu põhjas põhjaveetaseme vahetus läheduses soodustab leostumisproduktide sattumist vette. Kui aga põhjavee tase tõuseb maetud kildani, võivad leostumisprotsessid ja kaevandusvee saastumine võtta ettenägematu ulatuse. SO₄²⁻, Ca²⁺ ja Mg²⁺ ühikleostumised vette IV jaoskonna puistanguist on kõrgemad kui karjääri teistes osades. See näitab, et porsumis- ja leostumisprotsessid toimuvad siin ka intensiivselt kui mujal (vt. tab. 4). Seepärast tuleb rõhutada, et madalam SO₄²⁻,

Šultaatiooni, kaltsiumi ja magneesiumi ühikleostumine puistanguist
(25. 11. 82—29. 03. 83)

Objekt	Ühikleostumine puistangu 1 ha-lt kuus,			
	SO ₄ ²⁻		Ca ²⁺	Mg ²⁺
	t/ha kuus	Sama ümber arvestatud ehedale väävlile t/ha kuus	t/ha kuus	t/ha kuus
Põhjatee pumbajaam	0,54	0,18	0,11	0,08
Peapumbajaam	1,16	0,39	0,15	0,20
IV jaoskonna pumbajaam	1,88	0,63	0,39	0,21
Keskmine	1,12	0,37	0,16	0,18

Ca²⁺ ja Mg²⁺ sisaldus IV jaoskonna heitvee proovides teiste piirkondade omadega võrreldes (vt. tab. 1) ei näita mitte uue kaevandamisviisi suuremat keskkonnalembesust, vaid on tingitud ainult puhta põhjavee suuremast juurdevoolust (vt. tab. 2). Nagu eelnevast näha, ei ole veel saavutatud positiivseid tulemusi, mis lubaksid soovitada uue kaevandamismeetodi kasutamist Toolse fosforiidileukoha lahtiseks kaevandamiseks, kus kattekivimites on samuti olemas diktüoneemakilda kiht.

Eespool toodust järeltub:

1. Maardu fosforiidikarjääri kilta sisaldaavad puistangud on nendes toimuvate porsumis-, leostumis- ja isekuumenemisprotsesside tagajärjel kaevandus- ja pinnavete sulfaat-, kaltsium- ja magneesiumionidega reostuse allikaks.
2. Karjääripuistanguis leostus ja pumbati koos karjääriiveega pinnaveekogudesse 10 kuu jooksul 8880 t šultaatiooni, 1251 t kaltsiumit ja 1473 t magneesiumit.
3. Kõige intensiivsemalt leostusid sulfaatioon, kaltsium ja magneesium Maardu karjääri IV jaoskonna puistanguist, kus täheldati ka kilda isekuumenemist. Et praegu ei ole veel töestatud uue kaevandamisviisi suurem keskkonnalembesus vanaga võrreldes, oleks ennalt soovitada seda kasutusele võtta Toolse fosforiidileukoha lahtisel kaevandamisel.
4. Uurimistulemused näitavad, et Maardu karjääri heitveed vajavad puhestamist enne nende suunamist pinnaveekogudesse.

KIRJANDUS

- Järvet, A. Pinnaveekogude laboratoorse kontrolli korraldamisest Tartu Maaparanduse Valitsuses. — Keskkonnakaitse, 1983, nr. 1, 1—4.
- Kivimägi, E. Eesti senikasutamata maavara. — Eesti Loodus, 1974, nr. 4, 199—202; nr. 5, 295—297.
- Simm, H. Eesti pinnavete hüdrokeemiast. Tln., 1975.
- Veski, R. Väävli ja naftoidi tekkest Maardu karjäärides. — Eesti Loodus, 1981, nr. 11, 716—720.
- Вески Р., Сидорова С. О смоле самовозгорания диктионемового сланца. 1. Сера в смоле. — Изв. АН ЭССР. Хим., 1981, 30, 95—100.
- Высоцкая В., Уров К. Влияние минеральной части диктионемового сланца на выход и состав продуктов его термического разложения. — Изв. АН ЭССР. Хим., 1983, 32, 246—251.
- Грачев Ф. Г., Репетух В. К. Предупреждение эндогенных пожаров на прибалтийских месторождениях фосфоритов. — Горный ж., 1983, № 9, 29—31.

- Певзнер М., Наумов Б., Пуура В., Беленький П. Распределение диктионемового сланца и температурный режим его самонагрева в отвалах Маардуского фосфоритового карьера. — Изв. АН ЭССР. Геол., 1982, 31, 131—139.
- Уров К., Высоцкая В. О смоле самовозгорания диктионемового сланца. 2. Особенности химического состава смолы. — Изв. АН ЭССР. Хим., 1981, 30, 101—105.
- Эйпре Т. Ф. Водные ресурсы закарстованной Пандивереской возвышенности Эстонии. Л., 1981.

*Eesti NSV Teaduste Akadeemia
Keemilise ja Bioloogilise Füüsika Instituut*

Toimetusse saabunud
22. II 1984

Арно ПИХЛАК, Элло МАРЕМЯЭ,
Валентина ПИККОВ, Эндель ЛИППМАА

О ЗАГРЯЗНЯЮЩЕМ ВЛИЯНИИ ОТВАЛОВ МААРДУСКОГО ФОСФОРИТОВОГО КАРЬЕРА НА ВОДУ

В статье рассматриваются состав и балансы воды, сульфат-иона, кальция и магния в Маардуском фосфоритовом карьере. Установлено, что подземные воды составляют 73,9, а атмосферные осадки 26,1% всей поступающей в карьер воды. Техногенный сток воды с северной территории карьера составлял 14,6—19,8, а с южной (IV участок) — 119,9 л/с·км². За 10 месяцев из отвалов карьера было выщелочено и поступило в гидрографическую сеть 8880 т сульфат-иона, 1251 т Ca²⁺ и 1473 т Mg²⁺. Среднее удельное выделение из отвалов карьера составило: SO₄²⁻ — 1,12, Ca²⁺ — 0,16, Mg²⁺ — 0,18 т/га в месяц, на IV участке карьера SO₄²⁻ — 1,88, Ca²⁺ — 0,39, Mg²⁺ — 0,21 т/га в месяц. Карьерные воды требуют очистки перед их сбрасыванием в поверхностные водоемы. Имеющиеся данные пока еще не подтвердили предположения об исключении самонагревания отвалов и уменьшении поступления в воду загрязняющих компонентов в результате внедрения на IV участке карьера новой системы разработки и отвальнообразования, поэтому рекомендовать ее для отработки Тоолского месторождения открытым способом преждевременно.

Arno PIHLAK, Ello MAREMÄE,
Valentina PIKMOV, Endel LIPPMAA

WATER POLLUTION IN THE MAARDU PHOSPHORITE QUARRY DUMPS

The article deals with the composition of water, and the balance of water, sulphate-ion (SO₄²⁻), calcium (Ca) and magnesium (Mg) in the Maardu phosphorite quarry. It has been found that 73.9 per cent of the quarry water is underground water and 26.1 atmospheric precipitation. The technical water flow from the northern part of the quarry is 14.6—19.8 l/s and from the southern part (4th region) 119.9 l/s per km². During a 10-month period 8880 tons of SO₄²⁻, 1251 tons of Ca²⁺ and 1473 tons of Mg²⁺ were leached from the dumps and entered the streams. Specific separation from the dumps of the quarry is 112 tons/km² in a month for SO₄²⁻, 16 tons/km² in a month for Ca²⁺ and 18 tons/km² in a month for Mg²⁺; but in the 4th region 188 tons/km² in a month for SO₄²⁻, 39 tons/km² in a month for Ca²⁺ and 21 tons/km² in a month for Mg²⁺. The quarry water needs to be purified before it enters the streams.

The obtained data do not show the assumed decrease of water-polluting components and the prevention of spontaneous heating in the 4th region of the quarry. So, in spite of the new technology of quarrying, it is premature to recommend the use of this technology at Toolse.